

Sztuka tracenia, sztuka rezygnacji – prace studentów ASP w Warszawie. Komentarze autorów do fotografii

STANISŁAW KLUCZNIK

Nieznana osoba zrezygnowała z kreowania dzieła sztuki na tym płótnie i mogłoby się wydawać, że na nim już nic nie powstanie, jednak czas zostawił swój ślad, tworząc nową sztukę – rezygnacji.

MATEUSZ KAJMA

Bez komentarza.

ANNA KRASZEWSKA

Zdjęcia przedstawiają rezygnację i „utopienie marzeń”. Rozpływające się marzenia, które mogły się spełnić, gdyby nie czynniki zewnętrzne. Z drugiej strony woda, która powoduje, że jesteśmy tak bezwładni, jak ten kostium i spódnica. Życie jest płynne i potrafi bardzo szybko zmienić nasz sposób i kierunek myślenia. Marzenie bywa okupione bólem i cierpieniem, ale wszystko dla piękna i pasji.

WERONIKA MAJEWSKA

Bez komentarza.

MARTYNA MAZUR

Drzwi bez zawartości, drzwi oderwane od pierwotnej funkcji, „pustostan drzwi”, a jednocześnie sylwetka mężczyzny, który zaakceptował taką sytuację. Stał niewzruszony. Jedyne nie pozwolił się sfotografować. Nie ingerowałam w zastaną „scenografię”. Taka atrapa rzeczywistości. Taka interpretacja.

ANNA BARTOSIEWICZ

Przedmiot, z którego musimy zrezygnować dobrowolnie w imię czegoś ważniejszego, jest okryty materiałem, a więc przestaje być przez nas używany, ale wciąż wisi w niezwykle ważnym miejscu.

Na drugim zdjęciu pozostawiłam sam kolczyk, który z kolei przez brak ostrości traci swoje znaczenie i staje się czymś obcym, zdystansowanym, ale cennym dla nas, co możemy osiągnąć, jeśli potrafimy zrezygnować z pewnych rzeczy – i tę rezygnację pokazuje symboliczna pustka na zdjęciu.

KATARZYNA BONIECKA

Stara szpitalna opaska noworodka symbolizuje upływający czas. Wiąże się z tym stopniowa rezygnacja z pragnienia zatrzymania dziecka tylko przy rodzicu i pozwolenie mu na usamodzielnienie się.

MAGDALENA WIECZOREK

Bez komentarza.

KAROLINA PTASZNIK

Bez komentarza.

GABRIELA SOŁOWIEJ

Bez komentarza.

GABRIELA KOZIŃSKA

Bez komentarza.

MAGDALENA SZCZĘŚNIAK

Za pomocą długiej ekspozycji chciałam przedstawić problem ukazany w temacie. Światło przybiera kształt prostokątnej formy, podobnie jak kadr zdjęcia, w której „zamknięta” jest postać. Zależało mi, żeby zilustrować zagadnienie ogólnie, jako zjawisko, w możliwie najprostszy i minimalistyczny sposób. Zdjęcie zrealizowano przy pomocy jednego narzędzia – latarki. Skala kolorów została ograniczona do skali szarości. Zabieg ograniczenia środków formalnych zastosowano celowo, aby sedno tematu, jakim jest samoograniczenie, było jak najbardziej czytelne. Zjawisko to nie zawsze jest oznaką negatywnego działania czy też jego braku, ponieważ należy pamiętać, że wolność jednego człowieka kończy się tam, gdzie zaczyna się wolność drugiego.

MARTA NOWAK

Rezygnacja jako zmiana własnej osobowości, zerwanie ze starymi nawykami. Głównym zamierzeniem było odejście od pokazania bohatera, zakrycie postaci fotografowanej. W każdym następnym zdjęciu redukuję element, który definiował kompozycję poprzedniego. Klimat zdjęć może się też trochę kojarzyć ze „zre-

zygnowaniem” postaci fotografowanej, ale to akurat efekt uboczny, chciałam odstąpić od żywej postaci jako bohatera zdjęć i wykonać próbę „zredukowania” kompozycji.

BARTOSZ ZALEWSKI

Bez komentarza.

GLORIA FARON

Tusz, stojący na biurku, jest metaforą materiału, którym zapisujemy historię naszego życia, widać też odbicie naczynia z wodą – jest to nawiązanie do Platońskiej jaskini, samo naczynie obrazuje nasze życie, które teraz jaśnieje, woda stopniowo zabarwia się błękitem, gdy kolor będzie już równomierny, czarka wypełni się, nastąpi nasz koniec. Jeżeli podjęliśmy decyzję o rezygnacji, czujemy, że wzbogaci nas to, że to był najlepszy wybór – podziwiamy więc następstwa tej decyzji, w spokoju zachwycamy się błękitem, który układając się w piękne kwieciste wzory zabarwia wodę w naszym naczyniu. Rozumiemy, że nasz czas jest skończony, a droga, którą podjęliśmy, wydaje nam się właściwa.

KAROLINA POLKOWSKA

Często rezygnujemy z tego, jacy naprawdę jesteśmy, aby dopasować się do przyjętych w społeczeństwie standardów.

KALINA GOŁĘDZINOWSKA

Bez komentarza.

ZUZANNA PAŁKOWSKA

Bez komentarza.